

Politični pregled.

Volilna prenosna. Odsek za volilno prenosno v zmislu enakosti in splošnosti je izvršil svoje delo. Njegov predlog pride sicer še v zbornici na razpravo, ali gotovo je, da bode sprejet. Nova zbornica bode imela za 91 poslancev več kot sedanja; ti novi poslanci bodo državo letno okroglo 500.000 K koštali. Kraško ceni niso avstrijski „ljudski zastopniki“. Po narodnosti se bodo razdelili poslanci nove zbornice tako-le:

	Nemci	Čehi	Poljaki	Rusini	Slovenci	Hrvati	Italijani	Rumuni
Po novom načrtu	233	108	81	33	24	13	19	5
dosedaj	203	87	72	10	20	13	15	5
več kot zdaj	30	21	8	23	4	—	4	—

Volilni odsek je imel težavno delo. Najpro so se Nemci uprli; zahtevali so posebnega poslance za kranjske Nemce. Potem so Italijani pričeli z obstrukcijo. Najhujši boj se je vnel za Češko. Ali končno so se duhovi pomirili in načrt je bil sprejet. Najhujšo požrešnost za mandate so kazali prvaški poslanci. Vkljub temu, da dobe 4 nove poslance, kriče vendar še danes po časopisu in lažejo, da je ljudstvo razburjeno. Mi vemo, da bode po novem volilnem redu še več slovensko-prvaških duhovnikov v zbornici, — in zato se gre gg. Sušterskič, Ploj, Korošec itd. To je vse!

Nova pot do jadranskega morja. Dne 19. julija so otvorili promet na novi bohinjski železnici (Jesenice-Gorica-Trst). V gospodarskem oziru je nova proga kar največjega pomena. Zbornica je sklenila zgradbo 6. junija 1901. zgradba pa je trajala 3 leta ter je 154 km dolga; stroški znašajo okroglo 280 milijonov kron. Proga dotika 32 postaj, ima 726 mostov in 47 tunelov. Krasne so pokrajine, skozi katere hiti nova železnica. Kako beraško so gledala pred par leti Jesenice iz gorenjskega gričevja, par lesenih koč in kovinska fabrika; danes pa so Jesenice srce peterih prog. Čez Savico se pelješ po novi progji na Dobravsko ravnino; snežene kamniške planine in strmi vrhovi Karavank te pozdravljajo na obzorju. Skozi 1178 m dolg tunel prihaja vlak kmalu na blejski kolodvor. Mirno leži blejsko jezero pred tvojimi očmi, cerkva in gradovi se blišče v solncu in vsa čaroba Gorenjske te obdaja. Skozi par malih tunelov prideš potem v dolino bohinske Save in kmalu tudi do postaje Bohinjska Bistrica. Oče Triglav, poglavar julskih planin, zre navzdol z belo svojo glavo. Vlak odhaja in dnevana svetloba izgine: v bohinjsem tunelu smo. 6.339 m je ta tunel dolg in 19 milijonov kron so znašali njegovi stroški. Potem zavije proga v idrijsko dolino; povsod sami tuneli (m. nj. Vukovski 928 m), mostovi in galerije do postaje Sv. Lucija-Tolmin. Skozi Lucijski tunel prideš v Sočino dolino; v krasni zeleni barvi šumi Soča. Vinogradi, trate, gričevje in končno čedno, lepo mesto Gorica. Za Gorico pridrdra vlak na Solkanski most; to je največji obokani most na svetu; dolg je 220 m, visok 36 m; na levem obrežju je vloženo 35.414 kil železa

vimi razpolkinami, v spomladni pa se razploja dalje.

Tega najhujšega škodljivca sadnih jabolčnih dreves ponkčuje včas spomladno vreme. Ako so bila drevesa v jeseni dobro pognojena in je bilo spomladno tople vreme, potem so cvetni popi močnejši ter se razvijajo prej kot ličinka cvetoderja, ki pogine. Kadar pa je hladna spomlad, potem je to za ličinke udobno, cvetni popi se ne morejo hitro razviti, zato pa se razvije v popu ličinka v buho in napravi na drevesnih ogromno škodo, da, včas uniči ves pridelek enega leta.

Ptički pevci sicer uniče veliko teh škodljivcev, a vsega ne zmorejo. Zato je treba, da si priden sadjerejec pomaga tudi sam proti temu zlu. V jeseni in pozimi je treba ostrgati razkavo skorjo, odpraviti mah in lišaje z debel in debelejših vej. Tudi gosentije pasti se tu s pridom uporabljajo. Navadno uničimo tega hrošča, ako ga takoj v prvih spomladanskih dneh, ko začno jabolane brsteti, na vse zgodaj stresamo z drevesnih vej na razgrnjene rjuhe in potem uničimo. To delo moramo opraviti pri vsakem sadnem drevesu in večkrat ponoviti. Z močnejših dreves stresamo hrošče najložež s kavljem, s tem si kolikor toliko zmanjšamo škodo.

V sorodstvu s tem škodljivcem je hruskov cvetoder (Birnbüttenstecher), ki se enako uničuje.

v betonskih platah, na desnem pa 66.600 kil, da drže težo mosta. Proga se malo zniža in se potem zopet viga do kraške ravnine. Planinska pokrajina je že davno izgubila in mesto južne, goriške nature te obdaja zdaj samota razdivjajana, kamnitega Krasa; neplodovita, skopuška zemlja brez vode je to, razdajane skale, domovje signore burje. In še en tunel pride: Opčinski predor, 1050 m dolg. Na vohodu zapustiš kraško naturo, na izhodu pa zagledaš jadransko morje, neizmerna je ta „velika luža“ s tisočermi barčicami in parniki. V velikanskem polukrogu se širi tržaška luka in na polagoma se dvigajočem gričevju leži mesto sv. Justa, — Trst, Pristan, luka, pomoli, palače, cerkve, in okoli morje! Konduktar zakliče: Sv. Andrej-Trst!... Gospodarsko pomembna je nova proga zlasti za zahodni in severno-zahodni del države. Oddaljenost Dunaja do Trsta se je znižala od 589 na 555 tarifnih km. ravno tako se je znižala oddaljenost od Trsta v Prago, Celovec, Beljak itd; s tem so tudi vozni troški za inozemstvo zmanjšani. Iz Monakovega do Trsta se n. pr. pot za 24% zmanjša. Trgovstvo sudetnih dežel, ki je rabilo doslej pot čez južno Nemčijo in Genovo, navadilo se bode zdaj Trsta. Vsekakor je nova železnica velepomembna.

Krvava Rusija. Kratki čas je poslovala ruska „duma“ (državni zbor). Zdaj pa je napravil car-batjaska najhujši zločin ter jo je razpustil. Obenem je odstopil ministrski predsednik Goremkin. Car je izdal manifest, v katerem se opravičuje. Razburjenje je velikansko. Vlada je sicer zaprla vse vodje puntarskih kmetov in delavcev, prepovedala napredne liste, uvedla cenzuro in združuje vojaštvo. Ali vsak dan se pojavlja očitneje nezadovoljnost vojakov samih. Celu v neposredni bližini carja, v Petrodvoru, so odpevali vojaki pokornost. Kmetje pa se dvigajo po deželi, zažigajo gradove in zahtevajo zemlje. V Viborgu na Finskem se je zbralo okoli 200 poslancev prejšnje dume. Izdali so oklic na ljudstvo. V tem oklicu pravijo, naj ljudstvo ne preliha krvi, ali ker je vlada kršila ustavo, naj tudi ljudstvo ne da niti enega vojaka in niti ene kopejke davka. Boj se prične torej iz novega in ne konča prej, dokler se ne da ljudstvu, kar mu sliči! V naslednjem podamo najznamenitejše novice: 21. julija so zaprli policaji vse delavske tiskarne. — 13. so ustrelili puntarji na poveljnika sapérjev grofa Toleben. Isti dan je vrgel nekdo bombo proti poveljniku pešpolka Brest. — V zadnjem času je poslala vlada 37.000 oseb v sibirsko prgonstvo; baje jih ima še 12.000 pripravljenih. — Pri Katovicu je ubil ruski mejni vojak nekega Poljaka na pruski zemlji. — Zastopstva 114 največjih mest v Rusiji so poslali carju protest proti razpustu dume. — Pod mizo poglavarja ruske cerkve so našli že 2 krat gorečo bombo. — Carju so poslali ustaši pismo, v katerem zahtevajo, da gre tekem 4 dneh v inozemstvo, ker drugače izgubi življenje. — V bližini Varšave so oropali ustaši neki vlak za 15 tisočakov. — Popi so povsod proti ljudstvu; v Kijevu je bral metropolit Flavij zahvalno mašo, da je bila дума razpuščena. — Ruska letinja bo zelo slaba; deževje je vse uničilo. — Kmetje in delavci razširjajo oklice, v katerih zahtevajo, naj se umori carja, ne plača davkov in prične z revolucijo. — V Lodzu so zažgali delavci tovarno in napravili 75.000 rubljev škode. — V Kovnu so našli tovarno bomb. —

Kronika. Cesar je potrdil načrt zakona za javni vodovod v Irdningu in v Niklasdorfu (Stajersko). — Colninsko vojno pričakuje med Francosko in Švico. — V ogrski zbornici so predlagali načrt zgradbe električne železnice Prešburg-Dunaj. — Ogrji nameravajo uresničiti parobrodno linijo Reka-New-York. — Ministrstvo je odredilo, da se sme uvažati živino iz čezmorskih dežel le s posebnim dovoljenjem ministrstva. — Državni zbor je odobril zakon za zavarovanje zasebnih uradnikov; zavarovati se bodo morali vsi, ki imajo čez 900 K plače. Državnozbornski poslanci so šli na počitnice; pravijo, da so prvaški poslanci posebno trudni. Zbor se odprvi zopet 18. septembra. — Cesar je podpisal odlok, da se določi kvota (doneski Avstrije in Ogrske skupnim stroškom) kot doslej. — Ob italijanski meji hoče vojna uprava posnožiti pehoto in trdnjavske kanonirje; v Ljubljani bo

poveljništvo novega kora. — Angleži si zgradijo 50 novih podmorskih čolnov. — Železnico „šin“ so zgradili pri Budimpešti. — V Klingenbergu (Nemško) dobi vsak občan 400 m³ od čistega dobička vsake lončarne. To je dobro gospodarstvo občine. — Na Finskem je sprejel volilni zakon, ki določa splošno volilno pravico za moške in ženske. — Državnozbornske počitnice košajo državo (avstrijski) 178.000 kron. — Colninska vojna s Srbijo nadalje. Srbski živinski eksporterji ne vedo, kaj z živino. Vsi trgi so „bez uspeha. Trgovci morejo plačavati.

Dopisi.

Ilgornje Šaleške doline. Kaplan Rabuza! Malokdaj dobiš iz našega krajca zanimivega, zato ti danes nekaj poročam delovanju „pritlikovca“ Jakeca Rabuza. To ti veče si dovoljuje zadnji čas napadati velenje gospode, napada tudi rudokope in vrlo ter žrtvovalno „Velenjsko požarno brambo.“ Blj jih po mariborski in ljubljanski farški cunjiji človek, ki je bil še v 8. šoli „atejist“ — božec — se zdaj primerja h Kristusu, saj je nedavno izrazil: „Kristus je tudi trpel, za bi ne jaz?“ Istina seveda je, da je naš ljubi Odrašenik veliko trpel za našo sv. vero, ne za politiko in hujskarijo. Mogoče, da se ti, planček, tvoje hrepenenje po trpljenju izpolni obliki natezovanja tvojih že itak dolgih ušes, to potem pripiši na račun svoje hujskarije. Kaj pa dalje: ali smatraš to za nedejski čitek, ko si o binkoštnih praznikih klofotal pretepal svojo nekdanjo postreščkinjo? — Pri kratkim si se razdeljustil: „Velenčani me še poznajo, jaz jim bodem že pokazal, kdo in kda sem!“ O ti presneta rabuzasta para! Ali ti kmalu trpeti? Ali se boš zopet hvalil po „posu“, kako si priden? Kaj pa je bilo pri kratkem, namreč 22. julija popoldne, ko opazil, kakor vsi po fari pripovedujejo, nekdeklico, ki se je ravno kopala? Strahovita stvar se te je baje polotila in ti si hotel dekletu vsako ceno dobiti. Preko ovsa si za njo letel potoku. Dekle pa, ko te je zapazilo, se je zdelnilo, prestrašilo in napol oblečeno odletelo prodomu. Ko je ta žegnani grešnik opazil, da hoče uiti toli zaželjeni plen, ni imel časa, čez most, ki je tam prav blizu, temveč je skočil naravnost čez vodo in bi bil dekletu morda hotel, ako bi ga ne bili zadržali otroci, ki bili onkraj vode in mu potemtakem zmaščeno. Boš, Rabuza, za to tudi trpel po Kristusovem izgledu? Ali ti je to Kristus ukazal? Vzemi si izgled iz svojega vzornega prednika g. dekana in miroljubnega šmartinskega kaplana, to sta duhovnika po božji volji! V čast jima! Na Petrovo je vodil v Pleševcu procesijo in ko je nosil monštranco, je tako paval oddaljene ljudi, ki se zaradi hude vročine niso mogli udeležiti sprevoda, da so se vsi ntem pohujševali. Stariši si ne upajo več poljati svojih otrok v šolo zavoljo njega. Z ljuskami se kar javno sprehaja po parku in ljusi že ne šepetejo o tem več, ampak glasno sojajo njegove „čiste“ prijateljice in njega. Njgova soba je bolj podobna razbojniškemu gradu kakor pa stanovanju Kristusovega namestnika. Na steni visi puška, na mizi revolverji pol metra dolgi nož. Ali „njegov“ dekletu teh reči prav nič ne boje ter ostajajo po ure v kaplaniji, baje ž njim roženkranc molja Rabuza, zakaj si pred kratkem spustil iz vse dečke in manjše deklice, le te bolj rastle si tam pridrjal? In tiste so čez dolga časa prišle vse objokane od tebe iz šole v Za enake namene si je tu ustanovil tudi „Deliško bralno društvo“ in kar se tam počel to vpije že do nebes. Prej je bil tukaj mir Nemci in Slovenci, ali odkar si ti, Rabuza, nam prišel, je tu kakor v peklu. Najbolj so še pokazali svoje mnenje tisti neustrašeni žaki pri shodu v Pasji vasi pri Boltu; tam lahko spoznal, da se Rabuzkov tudi drug kmalu otresemo. Ne delaj nasprotstva med nami ljudmi, namesto s politiko pečaj se s svojim brevirjem in roženkrancem, v cerkvi prostor za tebe, zato in za nič drugega si žegan, razumeš, fantič? Hočemo biti in tu ostanemo zvesti kristijani, ali k tvojim pri

gam, žalibog, ne moremo hoditi, kajti psovanje in napadanje ni božja beseda in tudi ne bo. Bog ti grehe odpusti, koliko pohujšanja in nevoje si ti že napravil med farani zavoljo svojega pohujšljivega obnašanja in zavoljo svojega strupenega jezika. Naposled pa prav ponižno vprašamo previšeno Ekscelencu kneza in škofa v Mariboru, ali so jim ti Rabuzovi škandali manj in kaj bodo ukrenili, da se verno ljudstvo ne pohujšuje po duhovnikih, ki se ne drže več vršnega izgleda Kristusovega in njegovih nakov o ljubezni do bližnjega.

Telegram. Škalskega kaplana Rabuzo, manega klerikalnega petelina, so orožniki aretirali radi posilstva.

Sv. Luri ob Ščavnici. Dekliške in mladeniške zveze so zbirališče ničvrednežev, ponočnjakov in zapravljičev. Dosedaj sta še neko in neko dekle in fant bila mirna, poštena in sta prišla ob pravem času domov, ali zdaj! Dekle pride domov ob polnoči, fant zjutraj ob šestih ves blaten in pijan. Dekle leži v hiši vse razpazano in pokozlano. Mati kolne in joče. Glejte, vse to je sad mladeniških zvez pri Sv. Juriju in po drugod, to je zasluga Trstenjaka in drugih kaplanov, katerih srca goré bolj za dekleta kakor za Boga in njegovo čast. Stariši, če še imate radi svoje otroke, ne puščajte jih tja, obdržite pred vsem dekle doma. Meni so jo že utrjali iz rok ter jo potegnili v hudičovo kovačnico. Zdaj imamo že oče in mati hčerkin sad v zibelci. Hčerka je bila prej poštena deklica, sedaj je gnusoba, sedaj sama priznava, da ako bi ne bila tja zahajala čez noč, ne bi v to nesrečo prišla. Tam in med potom je zbirališče hudičovo, zapomnite si to, stariši, to priznava moja nesrečna hči Micika. — Vam dobro znani Jurjevčan, že pri tem v nesrečo zakopan v svojo družino maloletno, nesrečno na večno.

Iz št. Ilja v Slov. gor. Po dolgem molčanju se spet oglašamo naprednjaki pri tebi, ljubi nam Štajerc! Zvedel si že gotovo, da so sedaj pri nas na krmilu prvaški klerikalci, ker je nekaj naprednih veleposestnikov umrlo in smo tedaj pri volitvi dobili premalo glasov. Iz samega veselja nad to precej piskavo zmago priredijo prvaki 5. t. m. „velikansko“ veselico, katere se bodo baje udeležili tudi „rdeči kokoti“ ali sokoli iz „vseh“ slovanskih krajev. Da bodo mogli naši prvaki prisilecem takoj pri kolodvoru pokazati, kako so vneti za narod ter izobrazbo in kake sovražniki so pravih naprednjakov, uničili so našemu vrlemu in naprednemu zdravniku dokaj že rodovitnih sadnih dreves. Klerikalni listi neprenehoma blatijo naše naprednjake in lahko rečemo, da je to zločinstvo sad hujškarije črnosuknježev. Da bodo tujci „petelini“ dovolj prepričani o veselju naših prvakov nad zmago, ustanovili so naši narodnjaki dvoje pevskih društev. Enemu je načelnik naše dobro poznano kaplanče. To je klerikalno in so v njem večidel samo zale kaplanove „jungferce“. Drugo pevsko društvo pod načelništvom učitelja Spragerja je baje liberalno. Naš poštni „direktar“, po domače „šaljivi Jakec“, je tudi ud pevskega društva; kar čez noč je namreč začutil, da poje milejša kakor slavček. Tako je vnet za petje, da je celo pozabil na svoje „manevre“ v cerkvi, o katerih smo že pisali. Omenjeni pevci pod kaplanovim in Spragerjevim poveljem imajo vsak dan blizu do polnoči vaje. Ko se mladeniči in dekleta v najlepši slozlosti vračajo domov, vriskajo in kriče, da bi lahke poginjenega psa izbudili. Čudimo se le, kako stariši tako neprevidno puščajo deklice k „ponočnim“ vajam. Znaniti, da se bo „sad“ vsega tega kmalu pokazal. O veselici, o priliki naših novih občinskih očkov bomo, ljubi Štajerc, prihodnjič poročali. Prav krepko izpralili bomo tudi našemu kaplančku suktnjo. Omenili bomo prav čudne cerkvene razmere, pripovedovali bomo o ljubezni naših črnih podpretnikov do bližnjega. Izpregovorili bomo še nekaj besedi o našem poštnem direktarju in o fakimatem dopisunu klerikalne cunje, ki v Selnici krepko svojim kozam vlada.

Iz Dobrne. Sledeči „uradni popravek“ moramo objaviti, ne da bi napravili opombe: — Štev. 195. Sklicujoč se na paragraf 19 tiskov. zakona z dne 17. decembra 1862, drž. zakon št. 6 ex 1863 zahtevam z ozirom na dopis objavljen pod zaglavjem „Iz Dobrne“ v št. 14

Vašega lista, da sprejmete v zakonitem roku na istem mestu in z istimi črkami nastopni uradni popravek: Ni res, da se je na dan volitve brala sv. maša za ta namen, da bi se jih kaplan in župnik še več na svoje limanice dobila; res je pa, da se je brala ena sv. maša (svitanca) na čast Matere B. Pompejske na dober namen, ena pa na dober namen. — Kn. šk. župni 1906. — Friderik Kukovič, župnik.

Sv. Trojica v Halozah. Pri nas vlada mir in zastopnost in tudi duhovnike imamo, hvala Bogu, pridne. Ali kjer je mir, tam tudi želi vrag svoje grdo seme zasejati. Pred nekoliko leti je severni veter tam iz lükarskega kraljevstva vrgel neko ničvredno plevel v našo mirno dolinco. V „Našem Domu“ št. 12 piše tako le: Dan po volitvi sem imel nekaj opraviti v Krapini. Mahnem jo tedaj čez Ptujsko polje proti Halozam.“ — O ti lažnivi grdn in dopisun, kaj pa je tebi treba čez Ptujsko polje mahnuti proti Halozam, ko pa si v Halozah doma! Kadar pa zagleda kje Štajerca, postane ves divji in se obnaša, kakor bi bil ob pamet. Težko čakamo, kedaj se od nas pobere!

Sv. Tomaž pri Ormožu. Leta 1904 se je pri Sv. Tomažu ustanovilo veteransko društvo ter dobilo od višje oblasti dovoljenje poveljevati v nemškem jeziku. Dne 6. julija t. l. so obhajali ti veteranci slavnost bitke v Šlesvik-Holštajnu in g. Antolič kot izvoljen eksercimajster je komandiral v nemškem jeziku, na kar se je vršilo vse v najlepšem redu do tistega časa, dokler ni Fr. Lapornik povzročil nemira. On je namreč na nemško povelje ostal stati kot štor, potem izstopil iz vrste ter rekel: Na moje besedo naj podnačelnik Čatorič prevzame povelje čez ta vod (Zug). Antolič se je potem rajši odstranil. Ali sedaj mi stari vojaki, ki smo aktiv doslužili, vprašamo Loparnika: Ali znaš, za kaj so veteranska društva sploh dovoljena? Ali za kaj koristnega, ali za hujskanje v jezikovni politiki? Koliko vojaške izobrazbe si se ti pravzaprav naučil v teh 8 tednih v Celju? Kaj bi se zgodilo, ako bi veteranci v vojskinem času bili poklicani za vzdrževanje miru in ti bi kaj takega počel? — Malo pozneje je Anušak govoril svoje neumnosti in s tem povzročil preprič med veteranci. Ja, Anušak, mi smo res sinovi slovenske matere, ali naša mati ni nikdar povzročila najmanjšega nemira med narodi. Vedi, Anušak, da nam zveni še dandanes po ušesih povelje starih zaslužnih mož v nemškem jeziku. Kam bi prišli v avstrijski monarhiji, ako ne bi imeli službenega jezika, ako bi v militerški reči vsak narod po svojem hotel gosti? Ti hočeš kratkoma napraviti pri nas madjarske razmere, pa ne boš, Jaka! Tvoje srce ne bije ne za narod, ne za domovino, ne za vero, še manj pa za cesarja. Mi pa se bomo ravnali po svoji pameti in bomo smatrali tisto za sveto, kar so nam zaslužni možje že nekdanj polagali na srce, in to je nemška komanda, ne pa po tem, kar roji po tvoji prenapeti butici. Več doslužnih vojakov.

Zalec. Hmeljarsko društvo v Zavcu. V marcu t. l. se je vršilo v Žavcu glavno zborovanje tega društva in ukrenilo se je marsikaj koristnega. Pred vsem se je razpravljalo, kako naj potovalni učitelj še bolj pogosto podučuje naše hmeljarje o racionalnem pospeševanju hmeljarstva in kako naj se hmelj bolje proda. To bi bilo vse lepo, ali v praksi, v jeseni je vse drugače. Takrat ravno potovalni učitelj, zlasti njegov namestnik in nekateri društveni odborniki mešetarijo preveč med kupci in prodajalci in to delajo le zato, da vtnakejo v svoj žep kak prislužek. Ravno ti ljudje, ki bi imeli stati na strani kmeta, na njegovo škodo mu prigovarjajo: „Ti, tvoj hmelj je slab in manj vreden, bodi zadovoljen, da ga sploh prodaš, da ga le, da!“ In uboga kmečka para se pusti preslepti ravno od tistega, ki bi imel delati pravzaprav v njegov prid. Temu mora biti enkrat konec, in mi hočemo imeti v prihodnje v društvenem odboru le nesebične možje, ki bodo pod vodstvom prezaslužnega načelnika Bergmanna delali za kmete, ne samo za svoj lastni žep. — Pri omenjeni seji je načelnik govoril tudi o provenjenčnem hmeljarskem zakonu ter omenil sejo drž. zbora z dne 8. februarja t. l. ko se je razpravljalo o tem, kako naj se varuje in povspe-

šuje domače hmeljarstvo. Takrat so se obravnale sledeče 4 točke: 1. Kako naj se varuje naš hmelj pri sklepanju trgovinskih pogodb, 2. naj se predloži provenjenčni hmeljski zakon, 3. naj se preskrbe spretni in zastopni konzulenti (svetovalci) za hmeljarstvo in končno 4. naj se preskrbe izdatnejša sredstva za pospeševanje hmeljarstva. Prve tri točke so bile po govoru ranjkega viteza Berksa sprejete le četrta dela hmeljarjem preglavico in te preglavice je kriv povsod, žalibog povsod — gošpod davkar. Tlačí se nas z osebnimi davki (Personalsteuer) in s tem, da se uvrščajo hmeljišča v najvišje zemljiške razrede. Iz desne roke e dvakrat več pri davkarji izpreža kmetu, kakor mu kedaj država v levo roko poda kot olajšavo za pospeševanje hmeljarstva in ravno to je tista težavna okolščina, ki nam jemlje veselje do hmeljarstva. Naloga društva je tedaj, da združeno z drugimi hmeljarskimi društvi na to dela in sili, da se na hmeljarje z davki ne pritiska več tako kruto ter naj se zlasti pri osebni dohodarini išče dobiček tam, kjer je denarja na kupe; kmečki stan ima po navadi le kup dolgov. No, zdaj imate novo izvoljenega klerikalnega poslanca Vovška, bomo videli, kaj bo ta za vas dosegel. Na Korošca pa se itak ne smete zanašati, kajti duhovnik itak ni za kmeta, pač pa le za svoj žep.

Novice.

„Naš Dom“, list štajerskih ščurkov in zagovornik duhovniških zakonolomcev, me pozdravlja v 15. številki s sledečimi, prijaznimi besedami: „Socialdemokrat Linhart je sedaj postal urednik „Štajerca“. Tukaj se zopet vidi: gliha vkup štriha“. — Ker sem jako vesele nature in se čutim srečnega, kadar me napada ta ali oni farucelj, izjavim že danes, da se v bodoče nočem brigati za pobalinsko napadanje takih ljudi, ki kujejo iz vere denar. Le toliko omenim, da ne bode „Naš Dom“, po domače „Polom“, mislil, da se njegovih groženj in napadov bojim: le bruhajte svoj farški strup, kajti končno bodele poginili v lastnem blatu! Jaz pa se borim in se bodem boril proti farštvu, ki je najhujša nesreča naroda; vedno in povsod se bodem boril v prid zatiranega in zanemarjenega ljudstva! Toliko enkrat za vselej! — Linhart Karl.

Vožni listki in politika. Prvaški „političarji“ kakor sedé v uredništvu „Fihposa“ imajo grozne skrbi. Prosimo: kako se solzi pravaško srce, ako vidi na zakonem stranišču napisano le „hier“; takoj pride članek v „Fihpos“, kakor da bi bila slovenska domovina le od straniščnih napisov odvisna. O, prvaki imajo velike skrbi in bojimo se, da postanejo njih možgane od samih skrbi vođene. To jih sicer ne skrbi, da propada bedni kmet, da je izseljevanje v Ameriko in Prusijo vedno večje, da so davki vedno večji, — a, to so za prvake malenkosti. Prvaki so siti in ako strada kmet ali delavec, kaj jim mai! Oni imajo vse druge, večje skrbi. Glavna stvar so — slovenski vožni listki. Nam se sicer zdi, da je presneto ednako, ako zahtevam na koledvoru karto v Maribor ali pa v Marburg. Glavno je, da se tja pripeljem. Prvaki pa kriče: ne, glavno je, da zahtevaš slov. vožni listek, vse drugo ni nič. Torej slov. vožni listki nas pripeljejo v nebesa. Kdor ne veruje, plača groš!... Ubogi čitatelji prvakiših listov, za kako neumne vas smatrajo pisarji teh listov, s kakimi otročarijami vas pitajo; in vi — greste na lim. Pametni možje se pač ne bodo menili za te neumnosti!

Župan Josip Ornič v Ptuj praznuje te dni 12 letni jubilej, odkar je zasedel županski stol ptujskega mesta. Sovražnikov je imel dovolj, — ali danes so si vsi svesti, da so ptujski meščani pravega moža izvolili. Ornič je mož, ki pozna delo, — saj je navadni obrtnik, ki je živel vedno med ljudstvom, ki se je pričlil med narodom vsega tega, kar je narodu v korist. Mesto gleda tedaj ponosno na plodove Orničevega dela. Zlasti na šolskem polju si je pridobil župan neveljive zasluge. In koliko je storil kot okrajni načelnik! Vendar pa ga napada mračna gospóda v prvakiših listih. Ali čimbólj ga bodo prvaki sovražili, temvišje stoji v našem spoštovanju. Prosto stisnemo županu ob njegovi 12 letnici možko roko ter mu kličemo: Naprej v tem duhu kot doslej!